

slovo

2/2026

Jar

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV RANKOVCE

*Vystúpenie gospelového speváka Pavla Helana,
28. február 2026, Rankovce*

Pravá VIERA je tá NAŠA, časť II.

■ Slavomír Sabol

Ako môžem uveriť?

Napriek poznaniu, že Písmo Sväté je inšpirované Bohom a hovorí o skúsenosti biblického človeka s Bohom, kladieme si otázku: Ako ja osobne prídem k viere v Boha? Tak je to aj v prípade viery v Boha. Biblia je „cestovný poriadok“, v ktorom nám Boh dáva pokyny pre cestu viery s konečnou stanicou nebo. Ak si nedáme námahu vyskúšať, či to, čo sa v nej píše, je pravdou, nikdy sa na Božie zaslúbenia i Neho samého nespoľahneme. Ak nám chýba osobná skúsenosť s pravdivosťou Božích zaslúbení, nikdy sa nenaúčime Bohu dôverovať.

Viera v Boha nikdy nie je slepou vierou, ako si to niektorí ľudia myslia. Je vierou dôverujúcou. Slepá viera sa dá definovať slovami: Nevieť prečo, ale verím. Je to viera od ničoho k niečomu. Slepá viera je typická skôr pre poveru a nie vieru v Boha. Viera v Boha je dôverujúcou vierou. Dá sa vyjadriť slovami: Nevieť síce ako, ale poznám Toho, komu verím, a preto Mu dôverujem. Je to viera od ničoho k niečomu. To znamená, že taká viera sa opiera o skúsenosť viery biblických ľudí, ktorá v nás evokuje rozhodnutie dôverovať Božím zaslúbeniam a pravdám.

Viera v Boha potrebuje aj skúsenosť. Ak zážitku viery chýba poznanie, tak sa stane duchovným úletom. Luther takýchto ľudí

nazýval „Schwermerei“ – „blúznivci“, ktorí sa opierajú iba o vlastné rojčenie a zanedbávajú biblické Božie zjavenie.

Pravej viere nesmie chýbať dôvera. Dôvera je niečo osobné. Znamená spoľahnúť sa na niečo, alebo niekoho. K tomu je potrebná odvaha. Iba človek, ktorý sa odváži položiť na vodu, naučí sa plávať. Vzdáva sa istoty, aby získal novú. Zrazu zistí, že voda drží. Odvážiť sa dôverovať znamená vyskúšať nosnosť toho, na čo sa spolieham. Tak je to aj pri viere v Boha. Človek, ktorý sa s dôverou vloží do Božej náruče, zistí, že ho more Božích zaslúbení nesie na jeho ceste viery.

Pravá viera jednotlivca sa opiera o vieru spoločenstva

Kvôli jednote a pokoju sa zvesti a postoje viery jednotlivcov majú korigovať a podriaďovať vierou spoločenstva. Preto neskôr v cirkvi vznikali rôzne vyznania, ktoré formulovali pre Boží ľud, čo cirkev kresťanská učí. Všeobecne známe sú Apoštolské vyznanie viery, Nicejské r.325 (pred 1700 rokmi), či Athanáziovo. Budme vďační za svoje spoločenstvá viery, ktoré nás posilňujú a formujú našu vieru, aby neopustila apoštolský základ viery. Pravá viera je viera žitá v spoločenstve, ktoré ju chráni.

Znaky pravej viery

Dôvera v Boha sa prejaví vždy

v pokore a naplnení Božej vôle. Ak máme k niekomu vzťah, túžime splniť všetko, čo mu vidíme na očiach. Ak máme vzťah k Bohu, tak sa snažíme plniť Jeho prikázania. Ježiš to potvrdzuje slovami: „Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje...“ (J 14, 21). Rešpekt pred Božími prikázaniami odzrkadľuje našu bázeň pred Ním. Podľa Písma sa pravá viera pozná podľa ovocia (Mt 7, 16). Jakub hovorí, že viera bez skutkov je mŕtva (Jk 2, 17). Ovocie ducha je podľa G 5, 22: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť,

krotkosť a zdržanlivosť. Ak to všetko rastie v našich životoch, potom môžeme povedať: Tá naša viera je pravá.

Človek, ktorý sa pýta po pravosti viery, by si mal položiť otázku: Žijem svoju vieru autenticky? Vidia iní vo mne Krista, alebo len moje názory? Vyznávať „Pravá viera je tá naša.“ znamená aj žiť tak, aby ľudia, ktorí sa s nami stretnú, zatúžili poznať Toho, v koho veríme. Naša viera je pravá nie preto, že ju vlastníme, ale preto, že ona vlastní nás, lebo patríme Kristovi, ktorý je Pravda, Cesta i Život. ■

*Manželský večer,
15. február 2026, Herľany*

Verš mesiaca apríl

■ František Haško

Ježiš mu povedal: „Uveril si, pretože si ma videl.

Blahoslavení, ktorí nevideli, a uverili.“ Ján 20, 29

Je málo ľudí v histórii, ktorí sa do nej zapíšu tak výrazne, že ich používame ako príklad ľudského správania. No apoštolovi Tomášovi sa to podarilo, aj keď asi v relatívne negatívnej forme. O neveriacom tomášovi hovoríme, ak je niekto prehnane skeptický voči ponúkaným dôkazom a svedectvám. Presvedčí ho jedine jeho vlastná skúsenosť, či dokonca doslova len jeho vlastné oči.

Prostredníctvom Tomáša však Pán Ježiš mohol vyjadriť aj lekciu pre nás, ktorú Ján zaznamenal v tomto verši. "Blahoslavení, ktorí nevideli a uverili."

Niekedy sa tento verš zvykne uvádzať ako nejaký dôkaz, že tzv. slepá viera je tá najlepšia. Tomáš nemal čo hľadať nejaké dôkazy, len veriť. Veď nehovorí to aj Luther v Sola Fides – Jedine viera? (To mimochodom isto nie, Sola Fides znamená, že kresťania sú spasení jedine z viery, nie z niečoho iného. Nie že táto viera, ktorú sme získali, má byť vec, ktorá nie je inakšie podporená, len naším rozhodnutím veriť.)

Nie, zase neprechádzajme z Tomášovho extrému do úplne opačného extrému. Veď nemôžeme ignorovať svet okolo seba, všetko to krásne, čo Pán stvoril, len aby sme boli "slepí". Tiež nemôžeme ignorovať Božie zázraky v našich životoch, ako aj v životoch našich blízkych. Zjemnenie zatvrdnutých

srdc, obrátenie hriešnika, svedectvá o reálnych Božích skutkoch, ktoré zmenili životy. To by bola určite chyba.

A tiež nemusíme ísť ďaleko, aby nám aj Pán Ježiš ukázal, že On predsa žiadnu slepú vieru nechcel, a to nie len od nás, ale ani od svojich učeníkov – hneď v nasledujúcom, 30. verši Ján poznamenáva, že „Ježiš urobil pred očami svojich učeníkov ešte mnoho ďalších znamení...“ a že Ján to nespomína len tak, ale aby sme uverili, že Ježiš je Mesiáš.

Pán Ježiš teda Tomáša karhal presne v tom význame, ako sa to zaužívalo – za žiadanie vidieť dôkaz "na vlastné oči". Veď to, že mu o Ježišovom vzkriesení povedali ostatní učeníci, mu malo stačiť. Aj my nachádzame mnoho dôkazov pre našu vieru v každodennom živote. A ako dôsledok tejto myšlienky, tiež nám to môže slúžiť ako dobrá inšpirácia byť takýmto dobrým "dôkazom" pre vieru aj ďalších ľudí. ■

*Neveriaci Tomáš,
Hendrick ter Brugghen (1622)*

Plán aktivít nášho zboru na rok 2026

■ Jaroslav Hrehor

Duchovná oblasť – nepravidelné stretnutia

Milí bratia a sestry, prinášame vám prehľad duchovných aktivít, ktoré pripravuje náš zbor počas celého roka. Spoločne chceme prežívať čas modlitby, spoločenstva, služby i duchovného rastu. Pripravili sme rôzne podujatia – biblické štúdiá, modlitebné stretnutia, duchovné obnovy, stretnutia rodín, mládeže aj seniorov.

Veríme, že tento plán bude pre každého pozvaním zapojiť sa, prehĺbiť svoju vieru a posilniť naše spoločenstvo. Každá aktivita je príležitosťou stretnúť sa, povzbudiť sa navzájom a rásť v láske k Bohu i k ľuďom.

Srdečne vás pozývame sledovať jednotlivé termíny a zapojiť sa podľa možnosti. Tešíme sa na spoločné chvíle počas celého roka. „Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“

Váš cirkevný zbor

Marec

- 8.3. – stretnutie seniorov, Herľany
- 10.3. – pôstny ekumenický modlitebný večer, Čakanovce
- 13.-15.3. – konferencia Modlitebného spoločenstva, Košice
- 14.3. – kantorský kurz VD, Prešov
- 21.3. – brigáda pri dreve
- 22.3. – seniorálny konvent, Vyšná Kamenica
- 27.-28.3. – vikendovka konfirmandov

Apríl

- 4.4. – skúška konfirmandov (Biela

sobota), Boliarov

- 12.4. – seniorátny deň, Nálepkovo
- 25.4. – rómska evanjelická konferencia, Slavošovce
- 26.4. – slávnosť konfirmácie

Máj

- 2.-3.5. – konferencia SEŽ, Modra
- 8.-10.5. – stretnutie kresťanských učiteľov, Liptovský Trnovec
- 10.5. – Deň matiek
- 10.5. – zápis nových konfirmandov
- 15.-16.5. – deň rodiny a mládeže VD, Šarišský hrad
- 17.5. – zborové presbyterstvo
- 23.5. – konferencia iŽena, Žilina
- 25.5. – svätodušné pondelkové SB vonku, Rankovce

Jún

- 7.6. – žatva spevokolov, Čakanovce
- 12.-14.6. – cirkevné dni ECAV, Banská Bystrica
- 14.6. – „skaly“ – návšteva synagogy v KE
- 19.-21.6. – výlet rodiniek
- 28.6. – pamiatka posvätenia zvoníc – Žirovce, Mudrovce

Júl - August

- 30.6.-4.7. – rómsky denný tábor, Rankovce + 2
- 12.7. – pamiatka posvätenia kostola, Čakanovce
- 26.7. – pamiatka posvätenia chrámu, Bačkovík
- 28.7.-2.8. – tábor mládeže, Červenica
- 3.-7.8. – detský tábor, Kysak
- 23.8. – pamiatka posvätenia kostola, Boliarov

27.-30.8. – misijné dni VD, Lu-
bovnianske kúpele

30.8. – začiatok školského roka

30.8. – zborové presbyterstvo

September

5.9. – zborový výlet, Banská Štiav-
nica + Svätý Anton

11.-12.9. – seniorátne stretnutie
SEŽ KOS, Herľany

20.9. – pamiatka posvätenia kos-
tola, Rankovce

Október

5.-9.10. – biblický rekreačný týž-
deň MoS, Herľany

11.10. – podakovanie za úrody

18.10. – zlatá confirmácia

26.-30.10. – reformačný modli-

tebný týždeň, po kostoloch

November

1.11. – Pamiatka zosnulých

6.-8.11. – sústredenie konfirman-
dov, mimo fary (Batizovce?)

12.-15.11. – konferencia ROS,
Liptovský Ján

22.11. – seniorátne stretnutie
presbyterov

December

8.12. – ekumenický adventný
modlitebný večer

13.12. – adventné stretnutie se-
niorov, Herľany

31.12. – spoločné vítanie Nového
roka, ROS, fara Rankovce ■

**Zborový výročný konvent,
22. február 2026, Rankovce**

Mílniky reformácie: nemecká omša, Deutsche Messe

■ Luboslav Beňo

Jedným z najdôležitejších mílnikov celej reformácie je zavedenie služieb Božích v materinskom jazyku. V niektorých nemeckých mestách sa už predtým konali omše s kázňou v nemčine, ba niektorí radikálnejší reformátori (napr. Thomas Müntzer v Allstedte) skúšali slúžiť celé omše v nemeckom jazyku. Luther bol však opatrnejší. Všetko si chcel starostlivo premyslieť. Už keď to skúšal búrlivý Andreas Karlstadt koncom roka 1521, a zakrátko začal z kostolov vyhadzovať výzdobu, Luther to považoval za príliš revolučné. Práve to bol vtedy dôvod, prečo opustil bezpečný úkryt na hrade Wartburg a vrátil sa do Wittenbergu. V roku 1523 vydal spis *Formula Missae*, v ktorom starostlivo reformoval latinskú omšu. Zachoval jej jazyk, aj poriadok, no odstránil stredoveké poňatie omše ako obety.

Mnohí, najmä nový saský kurfirst, Ján s prívlastkom Vytrvalý, brat zosnulého Fridricha Múdrehho, nástojili na Lutherovi, aby aj on zaviedol nemeckú bohoslužbu. No Luther tvrdil, že to treba riadne premyslieť a že ju nemožno len tak preložiť z latinčiny, „to by bolo iba napodobňovanie, ako to robia opice“, povedal nahnevane ešte v roku 1524. Lenže ľudia nechápali, čo sa deje na latinskej omši, a aj on videl, že s tým treba niečo robiť. V októbri 1525 tri týždne usilovne pracoval s hudobníkmi Konradom Rupffom a Jo-

hannom Walterom na hudobnom stvárnení nemeckej omše.

Na 20. nedeľu po Trojici, 29. októbra 1525 podľa vtedy ešte používaného juliánskeho kalendára, sa vo Wittenbergu uskutočnila prvá Lutherova nemecká omša. Na tejto omši sa stalo čosi dovtedy neslýchané – kým dovtedy v kostole spieval viac-menej profesionálny chór spevákov, teraz sa kostol ozýval spevom reformačných piesní z hrdiel všetkých zúčastnených! Pred ľuďmi to bol absolútny šok – celý čas chodíte do kostola ako divák, a teraz ste odrazu vtiahnutý do deja tak, že sa svojím spevom sami zapojíte. Tento okamih vo wittenberskom kostole môžeme považovať za zrod evanjelickej identity.

Reformátor bol však opatrný a omšu o pár dní už slúžil opäť latinsky s tým, že chcel zachovať slobodu svedomia a nikoho nenútiť k prechodu na nemčinu. Zároveň chcel v tlačennom spise vyjadriť, prečo a aké zmeny v nemeckej omši navrhuje. Tento spis aj vyšiel v januári 1526 pod názvom Nemecká omša a poriadok služieb Božích (*Deutsche Messe*).

V spise navrhuje trojaké možnosti omše – latinskú pre vzdelaných ľudí, najmä v univerzitných mestách, nemeckú pre bežný ľud a neverejnú, súkromnú pre najaktívnejších kresťanov. Tretiu napokon nezaviedol, pretože by podľa neho mohla viesť k sektárstvu a povyšovaniu sa jedných nad

druhých. V nemeckej omši zaviedol najmä spev nemeckých piesní, na hlavné miesto postavil kázeň a zaviedol prisluhovanie pod obojím spôsobom (vrátil kalich). Zaujímavosťou je aj to, že navrhol znovu zaviesť používanie áronovského požehnania na záver.

Nemecká omša mala obrovský význam pre cirkev aj spoločnosť. Spolu s prekladom Biblie pomohla zjednotiť nemecký jazyk – došiaľ Nemci Luthera oslavujú nielen ako reformátora, ale aj ako toho, ktorý stál pri zrode modernej nemčiny, čo pomohlo aj k zjednoteniu nemeckých krajín. Omša v nemčine položila základ pre bohatú protestantskú hudbu práve tým, že kvôli bohoslužbám bolo treba veľa nemeckých piesní.

Lutherova omša vytvorila precedens pre národné liturgie – každý národ si podľa nej robil bohoslužby vo svojom jazyku. To napokon podnietilo aj rímskokatolícku cirkev k podobnému kroku, ale až po Druhom vatikánskom koncile (1962 - 1965). Mimoriadne dôležitým bol však posun teológie, ktorá bola dovtedy de facto vlastníctvom cirkevnej hierarchie a po Lutherovej reforme bohoslužieb sa stala otvorenou pre všetkých, takže o nej sa mohlo diskutovať, spievať, premýšľať, čo je jedným zo silných momentov, keď sa v novovekej spoločnosti náboženstvo stávalo silou, ktorá formovala modernú Európu. ■

G.I. generácia

■ Katarína Hašková

Pokračujúc našu sériu o generáciách 20. storočia, dostávame sa k tej v poradí druhej. Ku generácii, ktorú americkí historici označili za generáciu „pre potreby vlád“, teda po anglicky „Government Issue“. Preto iniciálky G.I. Populárny je aj názov „Greatest Generation“, podľa výroku amerického generála Fleeta pred Kongresom vlády USA. Spisovateľ a novinár Tom Brokaw použil práve toto označenie ako názov svojej knihy o mužoch a ženách tohto obdobia, ktorí, ako píše, nebojovali pre slávu a bohatstvo, ale preto, lebo to bolo správne.

Ide o generáciu ľudí, ktorí sa narodili v prvej štvrtine 20. storočia, v rokoch 1901-1924/7. Tí, ktorí dosiahli plnoletosť najskôr, pomáhali tvoriť novú Európu po katastrofe prvej svetovej vojny. U nás sa mohli prvýkrát zapojiť do demokratických volieb a budovať novovytvorené Československo, ktoré práve vzniklo.

Obdobie medzi vojnami bolo plné nových technológií a vynálezov. Aj u nás v CSR začína rozhlasové vysielanie. Gejza Dusík, ktorý tiež patril do tejto generácie, komponuje hudbu, stavajú sa divadlá a vzniká opereta. Rozrastajú sa mestá aj meštianska spoločnosť. Elektrina sa začína dostávať najskôr do miest na západe a postupne sa káble ťahajú smerom na východ, rovnako je to so železnicami. Buduje sa ekonomika a vznikajú nové

podniky. Príslušníci tejto generácie sú prví, ktorí sa v škole už učia po slovensky. Rozsiahle pozemky a lesy predtým šľachtických panstiev prechádzajú do rúk slovenských sedliakov a poľnohospodárstvu sa darí ako nikdy predtým. Zároveň nastáva definitívne opustenie krojov; táto generácia síce nie je úplne posledná, ktorá vyrastá oblečená v krojoch, no bude posledná, ktorá nosí tradičné, doma ušité kroje bežne. Na trhu sú totiž nové látky a dokonca aj hotové šaty, ktoré kupuje aj dedinské obyvateľstvo.

Bola to teda generácia plná nadšenia a nádeje na lepšiu budúcnosť v novej spoločnosti, ktorá nemala poznať hlad a vojnu. Žiaľ, opak bol pravdou. Zlom prichádza v roku 1929, a to Veľkou hospodárskou krízou. Ekonomický rast sa zastavil a mnohé kraje sa stali hladovými dolinami. O desaťročie neskôr začína vojna. Koľko našich starých či prastarých otcov muselo odísť na front? Koľkí sa nevrátili? Práve táto generácia je totiž známa aj ako generácia 2. svetovej vojny. Niektorí boli na strane totality a nacizmu/fašizmu, druhí na opačnej strane bojovali za slobodu a rovnaké práva pre všetkých. Tí, ktorí prežili, boli vojnou poznačení azda ešte väčšími než ich rodičia, ktorí prežili prvú svetovú.

Z tejto generácie vzišli ľudia, ktorí si zaslúžia vlastný odstavec.

Mohla by som písať o hercoch, o vedcoch, o politikoch, ktorí zmenili svet. Namiesto nich však spomeniem malú žienku z Albánska, krstným menom Agnes, ktorá vošla do dejín svojou tichou pomocou najchudobnejším ako Matka Tereza. Spomeniem Poliak Karola Wojtyłu, ktorý napriek všetkým predpokladom a očakávaniám bol zvolený za pápeža, Jána Pavla II. Za Slovensko jeden Janko, ktorý dlhé roky bojoval za

slobodu vyznania. Ján Chryzostom Korec, biskup a kardinál rímskokatolíckej cirkvi. A nakoniec – náš Július Filo st. tiež patril k tejto generácii.

Nádeje a túžby tejto generácie zastavili dejinné udalosti. A predsa, odkaz nádeje posledných štyroch spomenutých presahuje dianie tohto sveta a odkazuje na lepšiu budúcnosť, ktorú nezničia ani hlad, ani kríza, ani vojna. Žime týmto odkazom aj my! ■

*Teambuilding redakcie Slova,
24. január 2026, Košice*

Osobné stretnutie u nebeskej brány

■ internet

Pred nebeskou bránou stoja traja kandidáti na večnosť: uznávaný profesor katolíckej teológie, aktívny evanjelický farár a stará babička, teta Horváthová z malej dedinky.

Zrazu sa z nebeského jasu vynorí postava a pristúpi k prvému z nich.

Postava: „Prečo si myslíš, že by si mal vstúpiť do kráľovstva nebeského?“

Teológ (sebavedomo): „Celý život som zasvätil štúdiu soteriológie a dogmatiky. Vyučoval som v seminári stovky budúcich kňazov, písal som traktáty o Božej milosti a Kristovom vykupiteľskom diele. Vyznávam, že Kristus zaplatil za moje hriechy a ja som túto pravdu vedecky obhajoval.“

Postava: „A poznáš Pána Ježiša?“

Teológ: „Samozrejme. Poznám každé Jeho slovo v pôvodnej gréčtine, poznám dejiny Jeho života aj dejiny cirkvi, ktorú založil.“

Postava sa obráti k druhému: „A čo ty? Prečo by si mal vojsť?“

Farár (pokorne): „Svoj život som strávil v službe Božiemu slovu. Od mladosti som viedol zbor, krstil, sobášil a pochovával v nádeji na vzkriesenie. Písmo hovorí: 'Kto verí v Neho, má život večný.' Ja som veril a slúžil tam, kam ma Pán postavil.“

Postava: „A poznáš Pána Ježiša?“

Farár: „Isteže. Je centrom mojich kázni a mojím Spasiteľom, o ktorom som s láskou svedčil celých štyridsať rokov svojej služby.“

Nakoniec postava pristúpi k babičke v šatke.

Postava: „A vy, babička? Na základe čoho by ste mali vojsť vy?“

Teta Horváthová (rozpačito): „Ach, ja ani neviem, milý pane... Ja som len taká prostá žena z dediny. Žiadne školy nemám, nikoho dôležitého som nič nenaučila, ak nepočítam svoje deti pri modlitbe. Nič veľké som nedokázala, len som sa snažila žiť tak, aby som sa nemusela za seba hanbiť.“

Postava: „A... poznáte Pána Ježiša?“

Babičke sa rozžiarili oči, na tvári sa jej zjavil široký úsmev, chytila postavu za ruku a nadšene zvolala: „**Jáj, veď ako by som Ťa nepoznala, môj milovaný a svätý Pane!**“ ■

Veľkonočné víťazstvo

■ Zlatica Oravcová

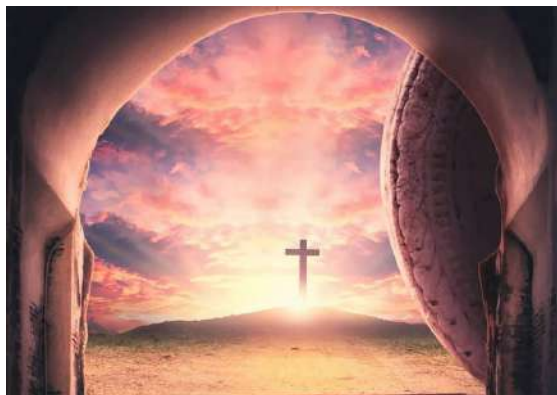
Zvony vyzvávajú ako plné klasy,
Čo klaňajú sa svojmu Tvorcovi
A život nový sa v každom srdci hlási,
Ktoré Pán svojou Láskou obnovil!

Hrob otvorený, v ňom anjeli sú v bielom,
Od nebies brán hlas preradostný čuť,
Smrť premožená Kristom – Spasiteľom!
Pán žije! Ten, čo pretrpel už smrť!

Vzkriesený Kristus v ústrety ide ženám,
V ich srdciach kvitnú vonné ľalie,
V lupienku každom túžba vyjadrená:
Z prameňa života nech sa napijem!

Pán ukazuje ruky, prebodnutý bok
A učeníkom rečie: Pokoj vám!
On stráži Emauským ich každý života krok:
Ja s vami som a s vami zostávam!

Aj nás tak miluje Pán Ježiš Vzkriesený
A požehnať chce každú z našich chvíľ,
Na perutiach viery sme k Nemu nesení:
Nad smrťou Kristus mocne zvíťazil!

Pôstne stretnutie starších, 8. marec 2026, Herľany

Prvý kvartál roka

■ Váš farár

Tento začiatok roka bol viac naplnený rôznymi stretnutiami, než to býva. Väčšinou sa prvé dva mesiace sústreďujeme na výročný konvent a ostatného je pomenej, no tentoraz to bolo... celkom inak. Okrem bohoslužieb a iných pravidelných stretnutí počas týždňa, sme mali ešte tieto aktivity:

1.1. – novoročné bohoslužby s obdarovaním originálnych biblických veršov na povzbudenie, pre cirkevný zbor sme dostali tento verš: **Odpovedal Ježiš: Veru, veru ti hovorím: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť**

do kráľovstva Božieho. Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je duch. (J 3,5-6)

5.1. – milé, pravidelné novoročné stretnutie spevokolu na fare s pohostením

11.1. – novoročné stretnutie s dozorcami a poddozorcami na fare – s plánovaním základných vecí pre cirkevných zbor

23.1. – teambuilding vedúcich detskej besiedky v Rankovciach na fare

24.1. – teambuilding redakcie SLOVO v Košiciach s návštevou klavírneho koncertu a večerou

25.1. – filiálne výročné konventy v Bačkovíku a Boliarove

2.2. – filiálne výročné konventy v Čakanovciach a Rankovciach

7.2. – konferencia iMuž, Žilina, účasť niektorých našich bratov

8.2. – výročné presbyterstvo, Rankovce

15.2. – manželský večer s hostkou – Annou Debnárovou, farárkou z Budimíra, Herľany

16.2. – revízny výbor na fare

17.2. – misijný večer VD ECAV s hosťami manželmi Czyżovcami z Poľska, Prešov

20.2. – porada kantorov zboru na fare

22.2. – výročný konvent, Rankovce

28.2. – koncert českého speváka Pavla Helana v kostole v Rankovciach

27.2.-1.3. – víkendovka našej mládeže v Kukovej

8.3. – pôstne stretnutie starších v Herľanoch

10.3. – pôstny ekumenický modlitebný večer v spolupráci s gréckokatolíckou cirkvou, Čakanovce

13.-15.3. – konferencia Modlitebného spoločenstva v Košiciach

14.3. – dvaja z našich kantorov na kantorskom kurze VD v Prešove

21.3. – farská brigáda pri dreve, celkom 27 brigádnikov

22.3. – seniorálny konvent vo Vyšnej Kamenici

27.-28.3. – sústredenie konfirmandov na fare

V prvých troch mesiacoch roka nás opustili: 17.1. Andrej Zimmermann zo Žíroviec, 85-ročný a vzápätí na to aj dve novonarodené deti z Rankoviec – Nikolas Turták a Brajen Hada. Zarmúteným pozostalým prajeme potešenie v Pánovi. ■

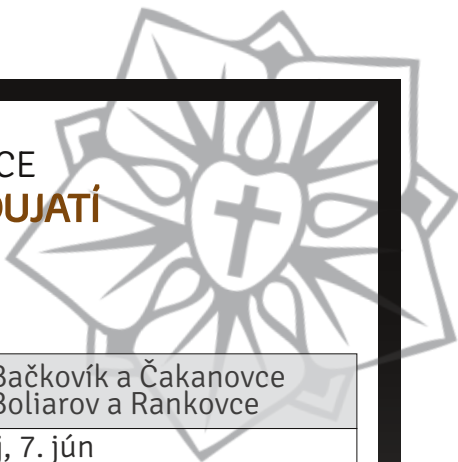
*Farská brigáda pri dreve,
21. marec 2026, Rankovce*

Biblia pre deti: Boh poctil otroka Jozefa, 1. časť

<h2>Boh poctil Jozefa otroka</h2> 	<p>Jozefa nespravodlivo uväznil jeho bývalý pán, Putifar. Vo väzení bol Jozef poslušný a nápomocný. Dozorca Jozefovi dôveroval, že zorganizuje život vo väzení. Pretože Boh bol s Jozefom, väzenie sa stalo lepším miestom pre každého.</p>
<p>Kráľov pekář a čašník boli vo väzení. „Prečo ste takí smutní?“ opýtal sa ich Jozef jedného dňa. „Nikto nám nevie vysvetliť, čo znamenajú naše sny,“ odpovedali utrápení muži.</p> <p>„Boh to dokáže!“ povedal Jozef. „Povedzte mi tie sny.“</p> 	<p>„Váš sen znamená, že o tri dni budeš spať v priazni kráľa faraóna,“ povedal Jozef čašníkovi. „Spomeňte si na mňa a požiadaj faraóna, aby ma prepustil.“ Pekárov sen prinášal zlé správy. „O tri dni zomrieš,“ povedal Jozef. Oba sny sa splnili.</p>
<p>Čašník však na Jozefa zabudol, až kým sa faraón jedného dňa neprebudil znepokojený. „Mal som sen,“ zvolal. Nikto z jeho mudrcov mu nevedel vysvetliť jeho význam.</p> <p>Vtedy si čašník spomenul na Jozefa vo väzení. Povedal o ňom faraónovi.</p> 	<p>Faraón dal Jozefa okamžite zavolať. „Váš sen je posolstvom od Boha,“ povedal Jozef kráľovi. „Egypt bude mať sedem rokov hojnosti a potom sedem rokov hrozného hladomoru.“</p>

CIRKEVNÝ ZBOR ECAV RANKOVCE
PROGRAM ZBOROVÝCH PODUJATÍ

APRÍL MÁJ JÚN 2026

Služby Božie

Nedeľa	09:00 Bačkovík a Čakanovce 10:30 Boliarov a Rankovce
Večera Pánova	10. máj, 7. jún
Večierne - podľa dohody	Ďurďošík, Trstány, Herľany
Detská besiedka	PI 17:30 Boliarov NE 9:30 Rankovce
Konfirmačná príprava	SO 17:00 Rankovce
Mládež	SO 18:00 Rankovce
Rómska misia Rankovce	ŠT 17:00 besiedka PI 18:30 mládež
Rodinky	19:00, každá druhá sobota
Spevokol	ST 19:00 Rankovce

Pozývame:

12.4. – seniorátne stretnutie Bonhoefferov deň, Nálepkovo
26.4. – slávnosť konfirmácie, Rankovce, 10.00 hod.
2.-3. – Valné zhromaždenie SEŽ a konferencia SEŽ, Modra
10.5. – zápis nových konfirmandov, fara, 17.00 hod.
15.-16.5. – deň rodiny VD ECAV + stretnutie mládeže, Šarišský hrad
23.5. – konferencia iŽena, Žilina
25.5. – služby Božie pod nebom, Rankovce, svätodušný
pondelok, 18.00 hod.
31.5. – deň detí, Dargov
7.6. – seniorátna Žatva spevokolov, Čakanovce
12.-14.6. – Cirkevné dni ECAV, Banská Bystrica
14.6. – zborové popoludnie „Skaly“ – návšteva košickej
synagógy

Vydavateľ: Cirkevný zbor ECAV Rankovce **Redakčná rada:** Ľubo Beňo, Monika Beňová, Katarína Hašková, Mária Hrehorová, Janette Peková **Grafika:** František Haško ml.

Ročník: XXX. **Číslo:** 2 **Adresa redakcie:** Ev. farský úrad, Rankovce 21, 044 45

Mobil: 0918 828 307 **E-mail:** casopis.slovo@gmail.com (redakcia), ecav@rankovce.sk (farský úrad) **Web:** ecav.rankovce.sk